

Una cacera a l'Àfrica (acabament)

...vora a ells, i així va fer que encara s'enfurismés mes.

L'elefant amb els seus potents "uials", volia derrumbar l'arbre que estaven ells però tots els esforços eren inútils. En Keka que estava dalt de l'arbre, estava tremolant a mes no poguer, els seus companys també estaven espantats, al pensar que, si el paquiderm derrumbés l'arbre ells moririen mastegats per les seves dents.

En Keka al veure que cap de els seus companys disparava agafà l'escopeta i li apuntà al paquiderm al mateix temps que li tirava una serie de bales que per casualitat una de tantes anà a petar-li a un ull, que va fer que es trobés indefens i pocs temps després geia a terra sense vida.

> Ke l'ho morthi ke l'ho morthi exclamava en Keka ple d'alegria.

Lorges, Kassela i Clara al veure que havia lograt tal cosa l'anaren a felicitar de molt bona gana.

Seguit d'això baixaren de l'arbre i després d'haberi-arrancat els grandiosos i potents "uials", es dirigiren vers la tribu dels "Kamakartes", per regalar-les a n'en Keko, el jefe.

En Kiko i en Keka conversaren, de la següent manera:

- Mhira, Keka, jo n'esthic agraहित molt de thu.

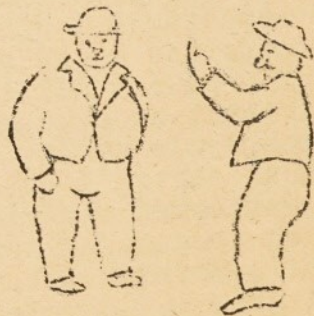
-No kal, no kal-anava repantint en Keka.

- Així rhai, perhè kom ke t'ash portat tan bo, et faig "ghonherhalhos" del mheu "exereitum".

-Kritikus, kritikus Kiko - que volia dir gracies en a la seva llengua.

D'aquesta manera en Kiko va fer general del seu exercit a n'en Keka i així aquest pogué viure feliçment tots els seus anys de vida.

TEKA.

-Ja es coneix, ja, que els pinters fan vaga.

-Perquè?

-Perquè, la mava dona, d'en cà-que n'fan, no s'pinta.